

felv om den høitærede Ministers Forflag vedtages, ſteer der en Forbedring i det nu Veſtaende derved, at Sognecommunerne blive iſtand til at beſtatte de Perſoner, ſom have 4 Maanedes Ophold der. Det er et Fremſkridt, men de Paragrapher om Veſtatningsforholdene, ſom bleve vedtagne ved anden Behandling af denne Lov, og ſom man nu forlanger udſtemte, ere af en meget ſtor Betydning. Det er allerede fremhævet, at der paa mange Steder i Landet findes Strækninger og Bedrifter, ſom vilde blive aldeles undtagne fra Veſtatning efter Formue og Leilighed, hvis Miniſterens Forflag under Nr. 18 gaaer igjennem, og jeg ſkal tillade mig at belægge dette Anbringende med nogle Bevifer fra Sorø Amt. Derſom den høitærede Ministers Forflag under Nr. 18 gaaer igjennem, vilde omtrent 3000 Tdr. Hartkorn i Sorø Amt, henhørende under 3 Stiftteſer, blive aldeles undtagne fra Veſtatning efter Formue og Leilighed; jeg ſigter herved til de Noanta Hartkorn, ſom henhøre under Sorø Academi, Herluſtholm ſamt Saltø og Harreſteds Stamhuſe; Beſidderen af diſe, Baron Scheel-Pleſſen, kan ikke beſtattes, hvis diſe Paragrapher udgaae. I det ſamme Amt gives der flere andre Stiftteſer, hvis Bedrift derved ligeledes aldeles undrages fra Veſtatning efter Formue og Leilighed. Nu ſiger jeg, at, derſom vi fravige, hvad vi i denne Sag have vedtaget ved anden Behandling, gjøre vi et Tilbageſkridt, men, for at jeg ſkal kunne være med dertil, vil jeg gjerne vide hvorfor, og med hvilken Nødvendighed jeg føres til at gjøre det; men af den høitærede Miniſter faaer man ingen beſtemte Oplyſninger i den Henſeende. Saavidt mig bekjendt ſiger den høitærede Miniſter ikke, at de Paragrapher, han vil have udſtemt, ere ſeilagtige; jeg troer heller ikke, han ſiger, at han ikke vil indſtille Loven til Stadſættelſe, hvis de blive ſtaaende, men hans Indvending gaae blot ud paa en Henviſning til Landſtinget og en Henpegen til de Vanſteligheder, der ſkulle være ved diſe Paragraphers Sværkfættelſe. Hvad Landſtinget vil beſlutte herom, troer jeg dog virkelig ikke kan være Motiv for Afſtemningen her, da det er noget aldeles Ubekjendt, men jeg kan ikke forubſætte, at Landſtinget ſkulde ſtille

ſig abſolut fjendtligt imod diſe Veſtatningsparagrapher, thi den Indkomſtſtattelov, ſom derfra er ſendt herind, ſtemmer i flere væſentlige Punkter med den Veſtatning, man her vil udſtemme. Vel angaaer hiin en Veſtatning i et Statsſtemed, men Ligningsmaaden er dog for en ſtor Deel gjennemført efter de ſamme Grundsætninger, ſom man her vil have kaſſeret. Jeg vil meget gjerne indrømme den høitærede Miniſter, at diſe Paragraphers Gjennemførelſe kan medføre Vanſteligheder; men naar han ſtiller en ny Veſtatningslov i Udſigt og igjennem denne laeder os paa en Mulighed for, at diſe Paragrapher eller i alt ſalb nogle lignende Beſtemmelſer atter ſkulle komme frem i Lovform, ſiger jeg, at til den Tid vil Gjennemførelſen viſnok være ligesaa vanſkelig, thi jeg ſeer ikke, hvorledes det øvrige Indhold, man vil give Landcommunalloven egentlig ſkulde forberede en fremtidig Veſtatning efter diſe Paragrapher. Jeg troer, at, hvis Landſtinget gaaer ind paa dette Forflag, vil Loven meget ſnart være færdig, og jeg ſeer ikke nogen Grund, hvorfor de, der mene, at Vedtagelſen af Veſtatningsparagrapherne er rigtig, ſkulde undlade at følge denne Mening, indtil den møder en beſtemt Modſtand hos Landſtinget. Om Loven vil blive vedtagen i Landſtinget, ſaaledes ſom den her ønskes omændret af Miniſteren og Udvalgets Fleertal, kan dog heller Ingen ſige; der er ikke nogen Sikkerhed for, hvorledes Afſtemningen vil falde i det andet Thing, hvor denne Sag endnu ſlet ikke har været drøftet. Jeg troer derfor, at man gjør retteſt i at ſtemme for det, der vedtoges ved 2den Behandling, ſaa længe det ikke klares, at det enten er en forkeert Anſkuelſe, ſom der igjennem kommer til Gylbighed, eller ſaa længe det ikke klares af den høitærede Miniſter, at han Stilling til diſe Beſtemmelſer er ſaaledes, at han, hvis de blive ſtaaende, ikke kan erhverve Hans Majeſtæts Sanction paa Loven.

Ordføreren: Jeg yttrede mig ikke over de Forflag, der foreligge under Nr. 5, 6, 19—21 og 31, da jeg første Gang havde Ordet, men jeg ſkal dog nu ſige et Par Ord, navnlig om de to første, da jeg har lagt Mærke til, at det